காலம் சொல்லாத கணக்கு

சிறுகதை

எழுதியவர்: **த.சு.மணியம்**

இரவு முழுக்க கடலிலே தங்கிவிட்டு காலை ஆறுமணியளவில் கரைக்கு திரும்பிய அலோசியஸ் கொண்டுவந்த மீன்களையும் ஏலம்போட்டுவிற்றுவிட்டு, ஏழுமணிக்குள்ளாக வீடுவந்து சேர்ந்துவிட்டான்.

பிள்ளைகள் இருவரும் பள்ளிக்கூடம் போக ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருப்பதைச் சற்றே பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் அவர்களின் தலையைத் தடவி விட்டபடி, லக்கி, லக்கி என்று உரத்துக் கத்தினான்.

அனுங்கியபடியே வாலை ஆட்டிக்கொண்டு வந்து நின்ற அந்த பெட்டை நாயைப் பார்த்து, இவர்களைப் பள்ளிக்கூடம் வரையில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு வா எனவும், பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்து லக்கியும் வெளியேறியது.

மூன்றே வயது நிரம்பிய கடைசிக்குட்டி அலெக்ஸ் படுக்கையில் இருப்பதை ஒருதரம் பார்த்துவிட்டு, வெளியே வந்தவன் இருந்த வாளித் தண்ணீரில் முகம் கை, கால்களை கழுவிவிட்டு, உணவு உண்பதற்கு திண்ணைக்கட்டில் குந்திக் கொண்டான்.

மேரியின் நேற்றுச் சமைத்து வைத்த மீன்குழம்போடு, பொரியலும் அன்று காலையாக்கிய பிட்டும் வாய்க்கு இதமாக இருக்கவே, நன்றாக ஒரு பிடி பிடித்துவிட்டு, வெளியே போய் கையை கழுவிய பின், செம்பிலே இருந்த மிகுதித் தண்ணீரை மடக்கு மடக்கென்று குடித்தான்.

செம்பைக் கொண்டுபோய் குசினியில் வைத்து விட்டு, மீண்டும் வெளித் திண்ணையில் வந்து அமர்ந்து வெற்றிலை போட ஆயத்தமானான். அப்போது அவன் மனைவி மேரியும், திண்ணைக் கட்டின் ஒரு பகுதியில் அமர்ந்தபடியே

"அப்பா சொல்லுறன் எண்டு கோவிக்காதையுங்கோ எத்தனை நாளுக்கெண்டு அந்தப் பிள்ளையள் நடந்து போறது, சயிக்கிள் வாங்கித் தாங்கோப்பா, சயிக்கிள் வாங்கித் தாங்கோப்பா, எண்டு எத்தனை தரம் அதுகள் உங்களட்டைக் கேட்டுப் போட்டுதுகள். ஒரு சயிக்கிள் பழசோ, புதுசோ வாங்கிக் கொடுத் தால் இரண்டு பேருமே அதிலை போகலாம் தானே. என்னண்டாலும் அதுகளுக்கு ஒரு முடிவு சொல்லுங்கோவன்" என்று சொன்ன வாறு அவனின் பதிலை எதிர்பார்த்து அமைதியாகிவிட்டாள்.

எல்லாவற்றையும் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அலோசியஸ்

"மேரி முழுக்கலுமே தெரிந்துகொண்டும் ஏன் இப்படிக் கதைக்கிறாய். இடம் பெயர்ந்து வந்து எட்டு வருடம் படாதபாடு பட்டுத்தான், இந்தக் கொட்டில் வீட்டையெண்டாலும் போட்டன். கடன் எடுத்துத்தான் வள்ளமும் எடுத்தது. இப்ப கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கட்டி முக்கால்வாசிக் கடன் முடிஞ்சுது. என்னும் கொஞ்சக்காலம் பொறு. கடன் கட்டிமுடிய நான் எடுத்துக் குடுப்பன்தானே" என்ற வனின் முகத்தில் கவலையின் ரேகைகள் தெளிவாகவே தெரிந்தன.

கணவன் சொல்லக் கேட்டதும் "ஏதோ யோசித்துச் செய்யுங்கோப்பா. உங்கடை கடன் முடிவதற்கிடையிலை பிள்ளைகளும் வளர்ந்திடும்" என்று சொல்லி விட்டு குசினிக்குப் போய்விட்டாள்.

அலோசியஸ்சும் திண்ணையில் மெதுவாகச் சாய்ந்தவன் தன்னை மறந்து நித்திரை கொள்ளலானான்.

பிள்ளைகள் பள்ளியால் திரும்பிய சத்தத்தில் நித்திரை விட்டெழுந்த அலோசியஸ் எழும்பி, முகத்தைக் கழுவி துவாய் ஒன்றினால் துடைத்தபடி பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து சாப்பிட ஆயத்தமானான்.

மூத்தவள் பற்றிமா பதினொரு வயது நிரம்பி யவள். அயல் கிராமத்தில் உள்ள பள்ளிக் கூடத்தில் ஆறாம் வகுப்பில் படிக்கிறாள். படிப்பில் கெட்டிக்காரி என்று அவளின் வகுப்பாசிரியர் பல தடவை அலோசியசைச் சந்தித்த போது சொன்ன வார்த்தைகள் அவனுக்கு உள்ளுர சந்தோசமாகவே இருந்தது. தான் படிக்காவிட்டாலும் தன் பிள்ளையாவது நல்ல நிலைக்கு வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான்.

மற்றவள் றீற்றா ஒன்பது வயது நிரம்பிய வள். நான்காம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டி ருக்கிறாள். அவளும் வகுப்பில் கெட்டிக் காரிதான்.

சாப்பாடு நடந்து கொண்டிருந்தது. அலோசி யஸ்சே கதையைத் தொடங்கினான். "பற்றிமா, அப்பா இண்டைக்கு இரவு கடலுக்குப் போறன். உனக்கு அதிஸ்டம் இருந்தால், அப்பா வீசுகிற வலைக்குள் நிறைய மீன் விழ வேணும். அப்பிடி விழுந்தால் நாளைக்கு நீ பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து திரும்பி வரேக்கை உன்ரை சயிக்கிள் முற்றத்து மரத்திலை சாத்தி நிக்கும்" என்று பிள்ளைகளையும் உற்சாகப்படுத்தி விட்டு, சாப்பாடு முடிந்ததும் எழும்பி வெளியே போனவன், வீட்டு வேலைகளில் தன் நேரத்தைப் போக்கினான். பிள்ளைகளுக்கோ ஒரே சந்தோசம், நாளை கிடைக்கவிருக்கும் சைக்கிளுக்காக.

இரவு ஏழு மணியிருக்கும், கடலுக்குப் போவதற்குரிய ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தான். ஒரு கட்டு பீடியோடு, நெருப்புப் பெட்டி ஒன்றையும் மடியில் கட்டிக் கொண்டான். தேவையான அளவிற்கு வெற்றிலை பாக்குகளையும் எடுத்தவன், ஒரு பிளாஸ்ரிக் பாத்திரத்தில் குடிப்பதற்கு தண்ணீரையும் நிரம்பி எடுத்துக்கொண்டான்.

மேரி அவன் இரவுச்சாப்பாட்டை, பழைய புதினத்தாளில், வாழையிலையின் உதவியுடன் பக்குவமாக மடித்துக்கட்டி கொண்டு வந்து கொடுத்தாள்.

எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு கடலை நோக்கிப் புறப்பட்டான்

பூரண சந்திரனின் நிலவில், பிள்ளைகளின் நினைவோடு ஆங்காங்கே வலைகளை வீசத் தொடங்கினான். வழமைக்கு மாறாக மீன்களும் வலைகளில் சிக்கிக் கொண்டன. மிகுந்த உற்சாகத்துடன் மேலும் மேலும் வலைகளை வீசிக் கொண்டான். போதும் என்ற மனத் திருப்தியோடு காலை ஆறுமணிக்கு சற்று முன்பே கரைக்குத் திரும்பினான்.

எல்லா வள்ளங்களும் கரைக்கு வந்து சேராத நிலையிலும் கடற்கரை சற்று களைகட்டி யிருந்தது. வந்த வள்ளங்களின் மீன்களை ஏலம் போடுவதில் சம்மட்டிமாரின் குரல்கள் ஓங்கி ஒலித்தபடியே இருந்தது. வழமையாகத் தன் மீன்களைக் கொடுக்கும் சம்மட்டி சாமுவேல் மீன்களைப் பொறுப்பேற்றார். தனக்குரிய பங்காக இரண்டு பெரிய விளை மீன்களை எடுத்து தன் பக்கம் போட்டு விட்டு ஏலத்தைக் தொடங்கினார்.

பெரிய கறுப்பு இறால் ஒரு பெரிய கூடை யிலும், அத்தோடு விளைமீன், கட்டாப்பாரை, அறக்குளா போன்ற மீன்களின் குவியலும் ஏலத்துக்கு ஆயத்தமாகின. எலம் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கியது. இறுதியில் மூவாயிரத்து இருநூறு ரூபாவுடன் ஏலம் முடிவடைந்தது. பணத்தினைப் பெற்ற சம்மட்டி சாமுவேல், அத் தொகையில் இருநூறு ரூபாவை தன்பங்காக எடுத்துக் கொண்டு மூவாயிரம் ரூபாவை அலோசியஸ்சிடம் கையளித்தான். பத்திரமாக வாங்கி பணத்தை மடியில் கட்டிக் கொண்டு, வீடு வந்து சேர ஏழு மணியாகிவிட்டது.

பற்றிமாவும் றீற்ராவும் அப்போதுதான் நித்திரை விட்டு எழும்பி பள்ளிக்கூடம் போவதற்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மெதுவாக தன் பிள்ளை களை அழைத்த அலோசியஸ் "நீங்கள் நன்றா கப் படிக்கவேண்டும் இண்டைக்கு நீங்கள் பள்ளிக்கூடத்திலையிருந்து திரும்பி வரயிக்க உங்களுக்கென ஒரு சயிக்கிள் முற்றத்து மரத்திலை சாத்தியிருக்கும். சந்தோசமாக போட்டு வாங்கோ." என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்ட அந்த பிஞ்சு மனங்களின் சந்தோசத்தின் விளைவுகளை அவன் மட்டுமல்லாது மேரியும் கூட தன்னை மறந்தாள்.

பற்றிமாவும், றீறராவும் பாடசாலையில் வகுப்புக்குள் நுழைந்துவிட்டார்கள். முதல் பாடமும் ஆரம்பமானது. லக்கி மட்டும் இன்று வீடு திரும்ப விருப்பமின்றி பாடசாலை மதிலின் வெளிவாசலில் இருந்தபடியே தன் வாலை நிலத்தோடு அடித்துக் கொண்டே இருந்தது. இன்று பற்றிமாவுக்கும் பாடத்தில் கவனம் ஓடவில்லை. வரப்போகும் சயிக்கிள் பற்றிய சிந்தனையில் மூழ்கி இருந்தாள்.

குளித்து முடிந்த அலோசியஸ் குசினுக்குள் நுழைந்தான். "மேரி, இப்ப சாப்பிட்டுவிட்டு ரவுணுக்குப் போகவேணும், பிள்ளைகள் வரயிக்க சயிக்கிள் முற்றத்தில் நிக்கவேணும், என்ன சாப்பிடக் கிடக்கு, எடுத்து வையுங்கோ" என்றபடி விரும்பிச் சாப்பிடுபவன் என்பதை மேரி அறிவாள்.

இறால் பொரியல், மீன் குளம்பு சகிதம் உடன் அவித்த பிட்டையும் போட்டுக் கொடுத்து, பக்கத்திலேயே ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டாள். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவன், விக்கல் எடுக்கவே 'மேரி தண்ணீர் தாங்கோம்மா' என்று கேட்டதும் தன் தவறையும் உணர்ந்தபடி செம்பையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே இருந்த குடத்தை நோக்கி அவசரமாகப் போனவள் வெளியே நின்ற படியே

"அப்பா கடற்கரையைத் தெரியேல்லை ஏதோ இரைச்சல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது" என்ற படி தண்ணீர் எடுக்காமலே உள் நுழைந் தவள், தன் மகன் அலெக்சைத் தூக்கிக் கட்டிப் பிடித்தபடி ஒரு கற்தூணுடன் ஒண்டிக் கொண்டாள். ஒன்றும் அறியாத அலோசியஸ், இவள் ஏன் இப்படிப் பயப்படுகிறாள்? வெளியே போய்ப் பார்ப்பம் என்றவாறு, எச்சில் கையோடு வீட்டுக்கு வெளியே வந்தவன் தான், உருண்டு, திரண்டு பிரண்டு வந்த அந்த அலை அவனைத் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு சென்றது.

அந்தக் கடற்கரைப் பிரதேசமே சுடுகாடாக, சூனியப்பிரதேசமாக ஒருசிறுநிமிடங்களுக்குள் காட்சியளித்தது. இந்தச் செய்தி குறுகிய நேரப் பகுதிக்குள் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் எட்டிவிட்டது. ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளை பாதுகாப்பான பகுதிக்குள் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். நேரம் செல்லச் செல்ல பிள்ளைகளோடு ஆசிரியர்களும், பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றவுள்ள கிராம மக்களுமாக கடற்கரையை நோக்கி மெது மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினார்கள். லக்கி பள்ளிக்கூட வாசலில் நிற்பதைக் கண்ட பற்றிமா "நீ இண்டைக்கு வீட்டை போகவில்லையோ ஏன்" என்று கேட்டதும், அது தன் உணர்வுகளைக் கூற முடியாமல், ஊளையிட்ட சத்தம் அங்கு நின்றவர்களால் எதுவுமே புரிய முடியாமல் இருந்தது.

கரையை அண்மிக்க அண்மிக்க மணல் மேடுகளும், தூக்கி வீசப்பட்ட வீடுகளும், உடைந்த வள்ளங்களும், வேரோடு சாய்ந்து நிற்கும் மரங்களும், ஆங்காங்கே உயிரற்ற உடல்களுமாக அந்தக் கடற்கரைப் பிரதேசம் காட்சியளித்தது. பற்றிமாவும் றீற்ராவும் தங்கள் வீடு இருந்த இடத்தில், ஒரு மண் மேடு மட்டும் இருப்பதைக் கண்டார்கள். சிறு தொலைவில் சாய்ந்து விழுந்த பெரிய மரத்தின் இடையில் தம்பியை அணைத்தபடி தாயையும் உயிரற்ற நிலையில் கண்டவர்கள், ஐயோ, ஐயோ என்று கத்திய காட்சி, அந்த ஊர் மக்களின் மன ங்களைக் கலங்க வைத்தன. லக்கி மட்டும் வெறிபிடித்தது போன்று, அந்தக் கடற்கரைப் பிரதேசமெங்கும் மண்ணை மணந்து முன கியபடி அலைந்து கொண்டே திரிந்தது.

ஆமாம், அது தன் எசமானன் எங்கிருக்கி றான், அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற வெறியோ யாருக்கும் புரியவில்லை. அழுது கொண்டிருந்த பிள்ளைகள், அப்பா எங்கே போனார். ஆமாம் இன்று சயிக்கிள் வாங்க ரவுணுக்குப் போயிருக்கக் கூடும். ஏன் இன்னும் திரும்பவில்லை? ஏதாவது நடந்திருக்குமோ. பிள்ளைகள் கத்தத் தொடங்கினார்கள்.

"எங்களுக்கு சயிக்கிள் வேணாம், அப்பாவே வேணும் - எங்களுக்கு சயிக்கிள் வேணாம் அப்பாவே வேணும்" என்று கத்திய அவர்களின் அலறல் அந்தப் பரந்த வெளியெங்கும் எதிரொலித்தது.

காலம் எழுதிய கணக்கை இந்தப் பிஞ்சு மனங்கள் எப்படி அறிவார்கள். ஆனாலும் இந்தப் பிஞ்சு மனங்களுக்கு காலம் என் றொரு நாள் கணக்குச் சொல்லித்தானே ஆக வேண்டும்.

Engine Tec Motors

We Offer Facilities For:

- Servicing
- Clutches
- Brakes
- Overhauls
- Car Electricals
- Pre-MOT Checks
- All types of Repair & Body Work
- Insurance Work Undertaken

உங்கள் கார் திருத்த வேலைகளுக்கு நம்பிக்கையான நிறுவனம்.

Ask for **Vel** or **Rajan**
Tel: **020 8640 8000** / **020 8640 1230**
Mob: **07860 226 476** / **07860 770 945**

Engine Tec Motors
Unit 5, 339 London Road,
Mitcham, Surrey CR4 4BE
Email: vel@etmluk.com
Web:www.etmluk.com